

Življi porast svjetske robne razmjene izazvao velike narudžbe brodova

Promatrajući ogromne narudžbe brodova koje su norveški brodari dali u posljednje dvije godine, a Norvežani su, kako je poznato na 4. mjestu svjetske rang liste po tonazi i prvi u svijetu u tramperskoj plovidbi, postavlja se pitanje: na kakvoj analizi tržišta su one bazirane?

Jedna takva analiza, koja je poslužila Norvežanima kao oslonac, je ona koju je izradio direktor Pomorskog ekonomskog instituta u Bergenu Svendsen, kojeg smo 1964. imali prilike slušati na seminaru, održanom u Rijeci.

U godini 1965., podsjeca Svendsen, porinuta tonaža bila je najviša nakon završetka drugog svjetskog rata, a s druge strane, količina tonaže predane u staro željezo praktički se nije promjenila već nekoliko godina, dok se rasprema smanjila na malenkost. Čini se kao da su se uvjeti za poboljšanje situacije u brodarstvu sada ujedinili nakon osmogodišnje krize i da, prema tome, postoje opravdana nuda za bolje dane u svjetskom pomorstvu.

Tonaža porinuta u 1964. godini dosegla je 10,4 milijuna Brt ili za 10,6% više, no u rekordnoj 1958. godini kada su efektuirane narudžbe, dane još za Sueske krize, ili za 17,3% više od tonaže porinute u 1963. U prošloj godini porinuto je još više, čak preko 12 milijuna Brt, ili za 18% više no 1964.

| Brodska tonaža, porinuta, demolišana i rasprenljena u svijetu i svjetski prijevoz robe morskim putem kretali su se u posljednjih 6 godina ovako:

	u 10 ⁶ tona					
	1960.	1961.	1962.	1963.	1964.	1965.
Tonaža porinuta u svijetu	8,36	7,94	8,32	8,55	10,36	12,23
Tonaža kasirana u svijetu	3,64	3,57	3,36	3,06	2,45	3,45
Ton. rasprenljena u svijetu	3,44	2,55	4,80	1,55	1,05	0,60
Prevezeno robe morem	1.100	1.170	1.260	1.360	1.500	1.650
Od toga nafta i derivata %	48	50	52	52	65	70

Iz prednjeg se vidi da nasuprot jakom porastu porinute tonaže, koji se u posljednjih 5 godina odvija stopom od 11,4% godišnje, stagnacija u kasiranju koje se odvija u manje više stalnim godišnjim količinama, a da se rasprema sve više približava nuli. Kasirana tonaža iznosila je prošle godine samo 30% od porinute tonaže, dok je 1961. taj postotak bio gotovo dvostruko veći. To znači da danas i brodovi koji su do trajali još uvijek nalaze posla.

Sve ovo dokazuje da svjetske potrebe za pomorskim prijevozom rastu, što potvrđuje i činjenica da se rasprenljena tonaža kroz godinu dana smanjila za oko 50%, od 1.046.000 na oko 580.000 Brt. Objašnjenje se nameće samo: u svijetu postoji potražnja za brodskim prostorom radi povećane robne razmjene.

Računa se da je samo u toku 1964. godine volumen morskim putem prevezene robe porastao za oko 10% ili za 140 milijuna tona, a u 1965. prema ocjenama za dalnjih 10%. Tome je najviše pridonijela znatnija potrošnja nafta i benzina uslijed povećane motorizacije. Na ove proizvode otpada oko 70% ukupne količine prevezene robe. Osim nafta glavni predmet prijevoza su rudača, ugljen i pšenica. Robe koje su po količinama zabilježile najjači skok su nafta, rudača i masnoće.

Rasprenljena tonaža u svijetu predstavljala je 1965. samo oko 0,4% svjetske trgovачke flote, što je slučaj rijedak čak i u doba punog prosperitetu i jakog porasta vozarina. Snažan porast potražnje za tonažom ne može se danas pokriti ni aktiviranjem čitave rasprenljene tonaže i mogao bi dovesti do naglog skoka vozarina.

Vozarine su se stvarno penjale gotovo čitave 1964. godine i porasle su za 3—4% iznad onih u 1963. U 1965. one su i dalje porasle i donekle se konsolidirale. Situacija se u tom pogledu od 1962. godine stalno poboljšava i perspektive za budućnost danas su daleko svjetlijе no što su bile do sada.

Povišenje vozarina i porast potražnje za tonažom uzrokovali su val narudžbi novih brodova u svijetu. Na 1. augusta 1966. u svim brodogradilištima u svijetu bilo je naručeno čak 53,9 milijuna DWT brodova ili za 22,8% više no pet mjeseci ranije. Ova tonaža, naravno, indirektno već vrši pritisak na vozarine i usporava njihovo daljnje poboljšanje. Narudžbe tankera osobito su zнатне. Na njih otpada 46%, slijede bulkcarrieri sa 38%, i trampri za generalni teret sa 16%. Sama Norveška naručila je 19% sveukupne ove naručene tonaže. Lavlj dio u tome imaju bulkcarrieri. Od cijelokupne tonaže u svijetu naručenih tankera na Norvešku otpada oko 21%, od bulkcarriera nešto više od 22%, a od trampera samo nešto manje od 3%.

Na 1. augusta 1966. god. svjetska tonaža trgovачke flote, izražena u tonama nosivosti, jedinom ispravnom pokazatelju, bila je slijedeća:

u 000 tona

Z E M L J A	D W T		Rang	Indeks rasira	Učešće u % u 1966.
	1. VIII 66.	1. VIII 65.			
SAD	3	27.337	28.366	1	96
Liberija	1	33.026	27.867	2	121
Velika Britanija	2	27.641	27.710	3	100
Norveška	4	24.916	23.679	4	105
Japan	5	20.208	16.187	5	125
Grčka	7	10.442	10.371	6	101
SSSR	6	10.847	9.690	7	112
Italija	9	7.905	7.596	8	104
S. R. Njemačka	8	8.275	7.541	9	110
Panama	10	7.059	7.004	10	100
Nizozemska	11	6.737	6.569	11	102
Francuska	12	6.625	6.415	12	102
Švedska	13	6.149	6.031	13	101
Danska	14	4.131	3.686	14	112
SFRJ	18	1.598	1.482	18	108

UKUPNO¹

¹ Statistik der Schiffahrt No 9/66.

Kako se vidi trgovачke flote Japana i Liberije bilježe najjači porast, a slijede ih flote SSSR-a, Danske, S. R. Njemačke i SFRJ čiji je porast iznad prosjeka, pa zatim Norveške, Italije i dr. Karakteristično je da je većina novih brodova Norveške zakupljena na dugi rok prelazeći 12 mjeseci, a tek jedna četvrtina njih radi prema putovanju.

Vodeći računa o današnjem nivou vozarina, zaključuju ova analiza, može se doći do realne kalkulacije da se ne treba vezati za vozarine na dulji rok jer se može očekivati daljnje poboljšanje tržišta. Mogućnosti takvog poboljšanja danas postoje, a stvorili su ih politički faktori, naročito sukobi na azijskom Istoku. No što onda ako se tamo uskoro zaključi mir?

Zanimljivo bi bilo razmotriti kako se u toj novoj situaciji u pomorskom transportu snašla naša zemlja i kako ona razvija svoju međunarodnu robnu razmjenu putem mora i svoju trgovачku flotu.

Razvoj robne razmjene SFRJ s drugim zemljama morskim putem razvijao se kako slijedi:

	Stopa						
	1960.	1961.	1962.	1963.	1964.	1965.	rasta
Prijevoz robe u 000 tona	5.197	5.617	6.652	7.674	7.734	10.649	15,4
Prijevoz domaćim zastavom %	60,6	58,4	53,1	54,3	53,2	53,3	—

Razvoj naše trgovačke flote kroz isti period bio je slijedeći:

Brt u 000 tona

	Stopa						
	1960.	1961.	1962.	1963.	1964.	1965.	rasta
Sve vrste brodova iznad 100 Brt	718	806	912	930	968	1.038	7,7

Uspoređujući ove dvije kategorije dolazimo do zaključka da se povećanje robnog prometa u svijetu odrazilo i na naš promet i da je taj promet rastao većom stopom, nego naša trgovačka mornarica, i da je stoga učešće stranih zastava u tom prevozu stalno bilo u porastu. Osim toga vidljiva je i stagnacija naše flote, ili tek neznatan njen porast, u toku posljednje tri godine. Godine 1965. ona se nešto znatnije povećala, ali time ipak nije izmijenila svoje mjesto na svjetskoj ranglisti.

U uslovima sve jače rastućeg prekomorskog robnog prometa potreba za modernizacijom i ekspanzijom naše trgovačke flote postala je akutna pa je u 1963. godini predložen i odobren program izgradnje oko 217.000 Brt novih brodova, od čega je do 1968. definitivno ugovoren 201.677 Brt. U okviru tog programa već je izvršena narudžba serije brodova tipa »Viševica« — kombiniranog teretno-putničkog broda od oko 7.500 DWT. Ovaj se djelomični program gradnji (ukupan program do 1970. godine trebao je da obuhvati gradnju novih oko 700.000 Brt, kako bi nakon kasiranja oko 400.000 Brt dotrajalih brodova, naša trgovačka flota u toj godini raspolagala s 1.370.000 Brt. To je tzv. minimalni program) trebao dovršiti do 1968., ali je i kod prvog i kod drugog dijela programa došlo do nekih smetnji u njihovu financiranju, uslijed djelovanja privredne reforme. Naime, cijene brodova izgrađe-

nih u domaćim brodogradilištima, uslijed novih instrumenata, osjetno su porasle. Kako su, međutim, inozemni uvjeti za gradnju kako po cijeni tako i u uvjetima kredita, znatno povoljniji, došlo je do znatnijih narudžbi naših brodarskih poduzeća u inozemstvu, osobito u Japanu, a po najnovijim vijestima i u Italiji. Tako će, obzirom na platne uvjete, porastu naše trgovačke flote više pridonijeti strana, nego domaća brodogradilišta, iako je dosad bilo obrnuto.

Na dan 31. jula 1966. jugoslavenska brodarska poduzeća imala su naručena 43 broda s ukupno oko 683.500 DWT odnosno otprilike 400.000 Brt od čega 12 jedinica sa 350.250 DWT ili cca 200.000 Brt tj. polovinu tonaže, u inozemstvu. U isto je vrijeme u našim brodogradilištima bilo naručeno brodova u ukupnoj tonaži od 1.293.000 DWT od čega oko 75% za izvoz. Po tom postotku naša je brodogradnja prva u svijetu. Nijedna druga ne gradi toliko za izvoz koliko naša, naravno, u odnosu na svoje narudžbe.

Uzme li se u obzir da će se idućih godina trebati kasisati oko 400.000 Brt dotrajalih jedinica to se može očekivati da će stanje naše pomorske trgovacke flote teško moći dosegći nivo iz minimalnog programa, a da ne govorimo o optimalnom nivou naše trgovacke flote u 1970., ako se ne riješi pitanje financiranja ove izgradnje. No zasad su svi izgledi da će se to prije postići s inozemnim, prvenstveno japanskim kreditima.

Uslijedimo li riješiti problem financiranja i izgraditi suvremenu flotu naša bi zemlja mogla povećati udio naše zavate u svojoj prekomorskoj robnoj razmjeni i mogla bi se jače uklopiti u međunarodni pomorski transport, jer će se znatnije povećati naša tankerska i bulkcarrierska flota, osobito novim jedinicama iz Japana, gdje se već grade tankeri od 53.000 i 68.000 DWT. Računa se da bi takva naša modernizirana flota mogla ostvariti i do 80.000.000 dolara neto-deviznog priliva.

Prema tome, naša bi zemlja, po svemu sudeći, mogla spremna dočekati i daljnje povećanje svjetske robne razmjene morskim putem. Pitanje je samo neće li opet doći do neke perturbacije s vozatinama, odnosno do dalnjeg angažiranja zastarjelih brodova uz njihovo smanjeno kasiranje posebno Liberty brodova iz rezervne flote koji su već davnio amortizirani i ne izazivaju nikakve kapitalne troškove, što bi moglo usporiti očekivani dinamičniji razvoj naše trgovacke flote.